

Posudek na bakalářskou práci:

Alena Třešňáková, Díla rodiny Vivarini v Národní galerii v Praze v kontextu s jejich dílnou v Itálii.

Ústav dějin křesťanského umění,
Katolická teologická fakulta,
Univerzita Karlova v Praze

Práce Aleny Třešňákové, zabývající se několika deskovými obrazy v Pražské Národní galerii, je jasně a přehledně rozvržena. Dosavadní literaturu rozšiřuje o historické údaje a komparace s dalšími malbami z dílny Vivariniů a objasňuje i dobové pozadí dílenské práce dotyčné malířské dílny. Práce je vybavena obsáhlým poznámkovým aparátem, z literatury chybí snad jen práce Evy Vavra v katalogu o sv. Františku z devadesátých let. Také by bylo žádoucí konzultovat Kaftalovy obsáhlé slovníkové práce o ikonografii světců v Itálii..

Jediná vážnější výtka se týká způsobu citování. Úctyhodný poznámkový aparát čítající téměř 600 poznámek je formálně zcela správný. Není z něj však vždy zcela jasné, co z textu, který poznámky doprovázejí, pochází nebo dokonce je parafrází uváděné literatury a kde jde o vlastní názor autorky. U citovaných názorů je také nutno uvádět nejčasnější, nikoliv poslední uvedení dotyčného názoru. Nutno ovšem konstatovat, že A.T. není zdaleka jediná, která se těchto nejasností v citacích dopouští, stejně citují i zavedení autoři, někdy dokonce záměrně, z čehož A.T. rozhodně nepodezírám. Tuto poznámku zde uvádím jen proto, že nestačí, po mém názoru, citovat jen formálně, ale i obsahově správně, a netýká se zdaleka jen předkládané práce.

Práce Aleny Třešňákové je dobře a logicky rozvržena a systematicky zpracována. Napsána je kultivovaným jazykem a pěknou češtinou. Splňuje tak vysoce požadavky kladené na bakalářskou práci a je možno ji plně doporučit k obhajobě. Přes uvedenou výtku, která se zdaleka netýká jen této práce, ji hodnotím jako výbornou.

V Praze 1.6. 2008

Hana J.Hlaváčková